

Aendaui Daxmeh

Gou siengsim dwk yawj daxmeh haujlai nanz, ndawsim haemz gyoengq duzbit haenx yaek dai bae, gietsim caiq naihsim caj mboengq dem.

Gvaqlaeng haujlai ngoenz gou ca mbouj geij-lai ngoenzngoenz bae gwnz Daujgo’ ndoek buenx daxmeh, de youq ndaw reihbyaek ciemz rum. Song mbaek reihbyaek gaenq mbouj miz geijlai byaekheu, daxmeh yawj hwnjbae hix mbouj siengj dauqcungz gvak reih daeuj ndaem byaek lo. Neix hawj gou gig sim’ angq, daxmeh mbouj dajsuenq ndaem byaek lo, yaek dauqranz lo. Dou cij aeu naihsim caiq caj mboengq ndeu dem, caj bak lai duz bit haenx caiq maj saek gaen dem, couh ndaej cienzbouh gai bae, ranz dou youh ndaej hoizfuk daenghgij ndwenngoenz gaxgonq lo.

“Meh.” Gou naeuz.
“W.” Daxmeh ngaemgyaeuj ciemz rum.
Gou gizsaed gig siengj cam de vihmaz lizhai ranz daengz gwnz dauj daeuj youq, mbouj rox baenzlawz le, youh roxnyinh gangj mbouj ok bak.
“Gai bit le, mwngz dajsuenq cawx gijmaz?” Gou cam.
“Mbouj cawx gijmaz, ciengx le cungj aeu dawz bae gai.” Daxmeh han.

“Gizsaed mwngz siengj aeu gijmaz, cungj ndaej caeuq boh gangj, de lij mbouj cawx hawj mwngz?” Gou naeuz.

“Gou mbouj aeuyungh gijmaz.” Daxmeh naeuz, yienzhaeuh mbouj caiq ciemz rum, riu dwk cam gou: “Mwngz siengj aeu gijmaz? Gou cawx hawj mwngz.”

“Gou mbouj aeuyungh gijmaz.” Gou hix riu.
“Caen mbouj yungh?” De youh cam.
“Caen mbouj yungh.” Gou naeuz. Gizsaed gou sij mbouj ndaej yungh cienz daxmeh gai bit ndaej haenx.

Daxmeh mbouj caiq gangjavah, laebdaeb ngaemgyaeuj ciemz rum, yienzhaeuh roq seuq namhsa goek gorum, caiq gveng gorum daengz ndaw ranzbit bae gueng bit. Haenx caen dwg gyoengq bit bizbwd ndeu.

Gvaq song baez ngoenzhaw le, daxmeh dajsuenq gai bit lo. Daxboh youh baez ndeu daengq gyoengq daeggo hai song gyaq cibizgaj daengz henz dah daeuj caj. Vunz ndaw mbanj youq henz dah rwed reihbyaek youh riu dou lo, mboujgvaq baez-neix dou mbouj dawz haeujrwz. Caemhcaiq, haenx dwg gyoengq bit rox luenh buet gyaec rox luenh doengh ndeu, beij rap byaekheu ndeu cauifanz lai lo.

Dauz Liginz sij Moz Liuigvei hoiz

我伤心地看母亲好一会儿，心里对那群鸭子充满怨恨，决定再耐心等待。

那些天我几乎天天到毛竹岛上陪母亲，她在菜地里拔草。那两块菜地已经没多少青菜了，也看不出母亲想重新挖地种菜的样子。这让我很高兴，母亲不打算种菜了，要回家了。我们只要耐心再等一阵子，等那群多嘴的鸭子再长上一斤半斤就全部把它们卖掉，我们家又可以恢复以前的日子了。

“妈。”我说。
“嗯。”母亲头也不抬地拔草。
我其实很想问她为什么要离开家到岛上来住，不知怎么的，又觉得问不出口。
“卖鸭子了，你打算买什么？”我问她。
“不买什么，养了总归要卖的。”母亲说。
“你想要什么其实可以跟爸说的，他还能不给你买吗？”我说。

“我不需要什么。”母亲说，然后停下拔草，带着笑问我：“你想要什么？我给你买。”
“我不需要什么。”我也笑。
“真不需要？”她又问。
“真不需要。”我说。其实我舍不得花她卖鸭子的钱。
母亲不再说话，继续低头拔草，然后敲掉草根的泥沙，扔到鸭舍里喂鸭子了。那真是一群肥鸭。

两个街日后，母亲打算卖掉她那群鸭子。父亲又一次吩咐哥哥们把两辆皮卡车开到河边等着。岸边菜地里的村民又嘲笑我们了，不过这次我们并不在意。而且，那是一群活蹦乱跳的鸭子，比一担青菜肯定要麻烦多了。母亲会需要我们帮忙的。母亲却没像我们想得那样简单，她并不亲自挑到街上去卖，而是去联系几家做烤鸭的老板，给他们的价格比市场上的低，但要求老板自己到江边来拉鸭子。我们几兄妹只在老板们把一笼笼鸭子搬上他们的货车时搭一把手，其他什么忙也帮不上。那群鸭子卖了差不多五千块钱，母亲拿着一把钱，我发现她竟然眼泪汪汪的。我和哥哥们都感到很惊讶，母亲在我们的印象中并不是个在意金钱的女人。然后她给我们四兄妹每人一百，哥哥们都不好意思拿。但母亲却笑着说，第一次给你们钱，拿吧。我们捏着那张百元纸币，感觉有些新奇，仿佛自己又变成几岁孩子了。母亲还叫我帮她把借玉姑的钱带回去给她。

卖完那群鸭子后，母亲依旧划着竹筏回到毛竹岛，我们几兄妹眼巴巴看着那张破旧的竹筏越划越远。
“妈，你不是答应卖完鸭子就回家吗？”我很委屈，冲母亲喊。
“你们先回。”母亲从水面给我们甩来一句话。
我和哥哥们在岸边站了一会儿，大哥说：“也许妈要收拾小木屋里的东西，明早再来接她。”

我们回家后，父亲立刻叫我们打扫卫生，把家里家外都扫干净擦干净，并且让哥哥们打电话把嫂子和侄子侄女都叫回来了。

第二天一早，我们一大家子浩浩荡荡来到江边，却看见那张竹筏搁在村庄这边的沙地上。显然母亲已经从毛竹岛上出来了，我们却没看见她回家。几个哥哥和父亲赶紧把竹筏推下江里，我也跳上去了，竹筏差点儿被我们弄翻。

小木屋里似乎并不少什么东西，母亲的衣物也还在，猫蜷缩在被脚边扯呼噜睡着，床下地上的猫碗里放了满满一碗饭和一些肉片，除了母亲，我们实在看不出少什么。
“妈可能逛街去了。”大哥说，父亲却什么都没说，叫我们几兄妹先回家，他想待在岛上等母亲。

父亲从此再也没离开过毛竹岛，他也像母亲那样在毛竹岛上养鸭子挖地种菜，我隔三差五划着竹筏给他送点米油，他用得极少。他再也不管家里任何事情了。

我们的母亲那天早上离开毛竹岛后，一直没回来。村里有些人说那天早上看见母亲搭渡船出去了，但同渡的人却反驳说船上并没有母亲。哥哥们都想出去找母亲，再三盘问父亲要母亲的老家地址，大哥甚至领着我们几兄妹给父亲跪下了，可父亲总是沉默不语。父亲把母亲留下来的衣物全部装进一口木箱里，搁在木屋的床底下。每年梅雨季节过后，他总是把母亲的衣物翻出来晾晒，仿佛母亲只是出了一趟远门，过不了多久就回来了。

(10 完)

Daxmeh haengjdingh miz dou bangcoh cij baenz. Daxmeh cix mbouj lumj dou nei siengj ndaej baenzneix genjdan, de mbouj caenndang rap bae gwnz haw gai, cix dwg lienzhaeh geij boux lauxbanj guh bitgangq, gyaqcienz gai hawj gyoengqde beij gwnz hawciengz daemq, hoeng cix iugouz lauxbanj gag daengz henz dah daeuj rag bit. Sam daeggo caeuq gou cij youq seiz gyoengq lauxbanj buen roengq dem roengq bit hwnj cihuq, cij ndaej bang yaep ndeu, gizyawz seizhaeuh cungj ndwn youq henz yawj ndwi. Gyoengq duzbit gai ndaej ca mbouj lai haj cien maenz, daxmeh fwngz dawz baj cienz ndeu, gou raen ndaw lwgda de gingqyienz miz raemxda. Gou caeuq gyoengq daeggo cungj roxnyinh doeksaet, daj dou roxsae h le, cungj roxnyinh daxmeh mbouj dwg boux mehmbwk gyaec cienz ndeu. Yienzhaeuh daxmeh hawj dou sei q boux lwgnyez moix vunz bak maenz, gyoengq daeggo cungj mbouj ei qsei q aeu. Hoeng daxmeh cix riu dwk naeuz, baez dai h’ it hawj cienz sou, aeu bw. Dou nu’ nu mbaw cienz bak maenz haenx, roxnyinh miz di singisien geizheih, lumjnaeuz sw hgeij youh bienqbaenz lwgnyez ngamq miz geij bi lo. Daxmeh lij heuh gou bang dawz gij cienz caeuq Guxyi ci q haenx, dai q dauqbae boiz Guxyi.

Gai bit liux, daxmeh vanzlij cengj aensaz dauq Daujgo’ ndoek, gou caeuq sam daeggo yawj-myoe gmyoeg dwk yawj aen saz haenx yied cengj yied gyaec.

“Meh, mwngz mbouj dwg dapwngq gou gai bit liux couh dauqranz ma?” Gou gig utheiq, doi q daxmeh hemq naeuz.

“Sou sien dauqranz.” Daxmeh youq gwnz saz han naeuz.

Gou caeuq gyoengq daeggo youq henz hamq ndwn yaep ndeu, godaih naeuz: “Lauheiq daxmeh aeu sousib doxgai q ndaw ranzfaex iq, haetcog raeuz cai q daeuj cie p de.”

Dou dauq daengz ranz, daxboh sikhaek heuh gou baet ranz, dawz ndaw ranz rog ranz cungj baet seuq cat cengh, lij heuh gyoengq daeggo daj dienhvah hawj beixnangz, heuh gyoengqde dai q lansai lanmbwk dauqma.

Ngoenz daihngeih haetromh, daengx ranz vunz baenz gyoengq daeuj daengz henz dah, cix yawjraen aen saz haenx dingz youq gwnz diegsa aenmbanj bai hneix. Gig cingcu j daxmeh gaenq daj gwnz Daujgo’ ndoek okdaeuj lo, hoeng cix mbouj raen de dauqranz. Geij daeggo caeuq daxboh gaenjgip cengj aensaz roengz dah, gou hix diuq hwnj gwnz saz bae, aensaz ca di deng dou loengh fan.

Ndaw ranzfaex iq lumjnaeuz gijmaz cungj mbouj noix, buhva q daxmeh hix lij youq, duzmeuz gutgungq youq laj goek denz gyaen ninz, ndaw vanjmeuz laj mbonq gwnz namh coux rim haeux caeuq noh, cawzliux daxmeh, dou saedcaiq yawj mbouj ok noix gijmaz.

“Meh ai q bae haw lo.” Godaih naeuz, daxboh cix gijmaz cungj mbouj gangj, heuh dou sei q lwgnyez sien dauqranz, de siengj youq gwnz dauj caj daxmeh.

Daxboh daj seizneix hwnj cai q hix mbouj byaijok gva q Daujgo’ ndoek, de hix lumj daxmeh nei youq gwnz dauj ciengx bit gvak reih ndaem byaek, gou gek mboengq youh cengj aensaz bae soengq di haeux caeuq youz hawj de, de yungh ndaej gig noix. De cai q hix mbouj guenj sojmiz saehcingz ndaw ranz lo.

Daxmeh ngoenz haenx haetromh lizhai Daujgo-ndoek le, itcig mbouj dauqma. Ndaw mbanj miz vunz naeuz haet haenx yawjraen daxmeh naengh ruzdoh okbae lo, hoeng gij vunz caemh naengh aen ruzdoh haenx cix buek naeuz gwnz ruz mbouj miz daxmeh. Gyoengq daeggo cungj siengj okbae ra daxmeh, mbouj dingz cam daxboh aeu diegyouq ranzdai q, miz baez ndeu godaih dai q daegnuengx caeuq dahnuengx gvih youq dangqnaj daxboh lo, hoeng daxboh cungj mbouj guhsing. Daxboh dawz buhva q daxmeh louz roengzdaeuj haenx cungj coux haeuj ndaw aen loengx ndeu bae, cuengq youq laj mbonq ranzfaex iq. Moix bi seizfw n’ oemq le, de cungj dawz buhva q daxmeh fan okdaeuj dak, lumjnaeuz daxmeh cij dwg ok dou bae bai hgyae baez ndeu, mbouj geijlai nanz de couh dauqma lo.

(10 sat)